

"Les Aulnettes"

111 rue de la Mare (85560) Longeville s/Mer www.les-aulnettes.com donderdag 23 juli 2015

TOURJOURNAAL

Het is uiteraard mogelijk dat mijn geschrijf jullie geenszins interesseert en dat het Tourjournaal linea recta in de prullenbak verdwijnt. Ik kan dat begrijpen. Waar of niet waar, zin of onzin, het zal ! Edoch ik spoor u allen aan dit Tourjournaal te bewaren, want ik geef iedereen hierbij permissie mij zonder verder plichtpleging diervriendelijk af te (laten) maken, indien ik door mijn lange verblijf in Frankrijk, net zo chauvinistisch zou worden als *les Français* !

Thibaut Pinot en al zijn andere landgenoten *zijn gewoon niet goed*, dit jaar. Nou ja, dit jaar ? Vorig jaar natuurlijk ook niet en... Goed jullie begrijpen het. Daarom is het wat mij betreft, des te ergerlijk om naast het aanhoren van het gemekker over en bijbehorende excuses voor de tegenvallende Franse resultaten, de "terug in de tijd" bijdrage van de Franse televisie van vandaag te moeten aanzien.

Het ging vandaag over de Tour van 1975. In dat jaar won tot ieders verbazing de Fransman Bernard Thévenet de Tour de France en dat werd vandaag door de Franse televisie breed, ik mag wel zeggen zéér breed uitgemeten. Naast de "documentaire" was Bernard de hele dag te gast in de Tour, omdat het inmiddels 40 jaar geleden is dat Bernard, toevallig op de vandaag beklommen *Col d'Allos*, de Tour won.

Aan het eind van de dag kreeg hij van de Tourdirectie ook nog eens een nieuwe gele trui aangeboden waarop groot het getal 40 staat afgedrukt. Bernard Hinault die de trui aanbod, omhelsde zijn naamgenoot bijna huilend en gaf *de Franse held* op de koop toe nog twee dikke zoenen. Allemaal heel warm, aandoenlijk en vooral enorm chauvinistisch.

Echter, wat er in Frankrijk bij de nieuwsverzorging wel vaker gebeurt... Ze vertellen niet het hele verhaal. Niet in de documentaire, niet in de live uitzending, NERGENS !

Hoe zat het ook maar weer ?

In 1975 was het voor vriend en vijand (uhhh... schrap vijand !), wel duidelijk dat Eddy M. zijn zesde zege in de Tour zou gaan binnenhalen, en daarmee het record van Maître Jacques, de vleesgeworden Franse apothekerskast, zou verbeteren.

De vijanden waren vooral Fransen *wielrenliefhebbers* (?) die dat liever niet zouden zien gebeuren. Om enige sturing aan dit Franse verlangen te geven, had ene monsieur Nello Breton bedacht dat het een aardig idee zou zijn om op de flank van de Col d'Allos klaar te gaan staan en op het moment dat Merckx voorbij zou komen, hem een wel gemikte stoot in de lever toe te dienen. (zie foto rechts en verder de oude opname in het You-tube-filmpje; <https://www.youtube.com/watch?v=-4Onc2yJHTY>).

Uiteraard is het mogelijk dat Eddy de Tour ook zonder dit incident had verloren, maar zeker is dat niet, en wel zullen dat nooit weten. Wat ik wel weet is, dat in de chauvinistische Franse euforie over de winst in 1975, ook vandaag de dag, op de Franse televisie geen woord wordt gerept over de stoot van Nello Breton. En waarom niet ? Dat hadden ze toch gerust kunnen doen, Nello had het toch niet expres gedaan. In de het gedrang (?) op de berg was plotseling zijn vuist onzacht met Eddy's lever in aanraking gekomen... In Frankrijk zeggen ze dan: *Mon cul* ! (zoekt u het gerust op). De gehele dag geen woord over dit incident, en dat is typisch Frans.

Als de Franse regie het niet te druk heeft met het vertonen van volledig onbelangrijke, tegenvallende lossende Franse wielrenners, zie je soms ook nog beelden van andere coureurs. Nou ja, als er geen reclame komt natuurlijk en als er niet weer twee minuten rond het zoveelste *château* of *église* moet worden gevlogen. Helaas gold dat naast diverse ander belangrijke zaken, ook voor het achterblijven van Alberto Contador. Uit onwetendheid werd tenminste een half uur lang verondersteld dat hij een mankement aan zijn derailleur had gehad, voordat een cameraman op de motor het gat in de broek van Alberto opmerkte, waaruit men kon opmaken dat hij waarschijnlijk (?) gevallen was. Wat we op het moment van het ter perse gaan van dit Tourjournaal wel al minimaal 25 keer (niet overdreven !) gezien hebben, is dat voor Thibaut Pinot het asfalt toch weer te zacht was. Hij zou daar nog wat van Simon Geschke kunnen leren, die een goed gereden etappe met een mooie overwinning bekroonde.

Helaas voor de Tour en voor het Tourspel hebben we vandaag afscheid moeten nemen van Teejay van Garderen en Michal Kwiatkowski. Wel gunstig voor met name Bauke en Robert, die een plaatsje naar voren konden opschuiven.

Ik weet niet over de plaagstootjes van Quintana voor een aanval konden doorgaan, maar dit was niet wat ik van een serieuze aanval verwacht. Morgen krijgt hij weer een kans, en wat voor een. Ik durf te zeggen een draak van een etappe, waarin weer veel mogelijk is. De vraag is grijpt iemand die/zijn kans of speelt men op zeker onder het motto; ik weet wat ik heb en niet wat ik krijg ?

Tot slot nog even wat triviantjes.

Vele onder ons weten dat Joop Zoetemelk de eeuwige tweede werd genoemd, maar hoe vaak werd Joop eigenlijk tweede ? Wel, maar liefst zes keer. Daarnaast is Joop met zeven podiumplaatsen nummer twee in het *totaal aantal Tour de France podiumplaatsenklassement*, na de Franse eeuwige nummer twee Raymond Poulidor, die er acht keer op stond, drie keer op plaats 2, vijf keer op plaats 3 en dus nimmer op het hoogste schavotje.

Ik besluit vandaag met een kijkersvraag. Wat was het kleinste verschil ooit tussen de Tourwinnaar en de nummer twee van het eindklassement, in welk jaar was dat, tussen wie en wie en hoeveel bedroeg dat verschil ?

Veel plezier en tot snel, bij Aulnettes of bij ons Tourspel !